

synes, det er et rent sagligt Spørgsmaal, der foreligger, og i dette rent saglige Spørgsmaal anbefaler jeg saa ærede Medlemmer at følge Flertallet.

K. M. Klausen: Ved at høre den meget lange Tale, som det ærede Medlem for Ribe holdt, fik jeg det Indtryk, at han slet ikke havde læst det ganske lille Forslag, her foreligger. Hvis han havde læst det, havde det været ham ganske umuligt at tale, som han havde gjort. Han sagde blandt andet: Vi Venstremænd ville Frihed til alle Sider. Men dette Forslag vil jo ikke andet end Frihed til alle Sider. Hvis det ærede Medlem vil læse det opmærksomt igennem, vil han se, at der i dette Forslag slet ikke stilles Fordring om en Beskyttelse for en vis enkelt Forening eller et vist enkelt politisk Parti, men at det er et Forslag, der i al sin Almindelighed værner Foreningsfriheden. Selv de allerhelligste, kristelige Foreninger ville være værnede ved dette Forslag. Arbejdernes Værn vil være værnet af det, enhver Skruetrækkerforening vil være værnet deraf, og ogsaa de Foreninger, det ærede Medlem har saa forfærdelig ondt af, de socialdemokratiske Foreninger, ville være værnede af det. Det er et Forslag, der vil Frihed til alle Sider. Jeg maa derfor, efter alt det, det ærede Medlem udtalte, gaa ud fra, han slet ikke har læst Forslaget; han ved slet ikke, hvad han taler om.

Det ærede Medlem vil slaa fast, at Fagforeningerne ere socialdemokratiske. Det er jo muligt, han har Ret i det; jeg vilde ønske, han havde Ret i det, og hvis han ikke har Ret i det, vil jeg haabe, at han meget snart maa faa Ret i det, nemlig saaledes, at samtlige Arbejderorganisationer blive socialdemokratiske. Men man kan sikkert ikke slaa det fast som aldeles afgjort endnu, blandt andet fordi der f. Eks. ved sidste Folketingsvalg var en Fagforeningsformand i Kolding, der stod som Stiller og Anbefaler for Indenrigsministeren, medens der samtidig blev opstillet en socialdemokratisk Kandidat. Naar der altsaa er Fagforeningsformænd, der optræde saaledes, saa, siger jeg, kan man dog ikke slaa det fast som et Dogme, at de ere socialdemokratiske alle. Men

jeg vil haabe, at det snart maa gaa i Opfyldelse, at samtlige Fagforeninger i Danmark ere socialdemokratiske, at Fagforeningerne og Socialdemokratiet maa være som to Lemmer, som to Ben, der føre det samme Legeme frem.

Det ærede Medlem talte jo om mange, mange forskellige Ting. Jeg skal slet ikke følge ham; det er aldeles umuligt at følge ham her, fordi han taler om saa mangfoldige Forhold, der ikke vedrøre den foreliggende Sag. Men blandt andet fortalte han overordentlig udførligt om de Arbejderuroigheder, der havde fundet Sted i Horsens, den Gang Havnslavet skulde oprettes. Hvis det ærede Medlem havde gjort sig det ganske simple Spørgsmaal: Hvem var Skyld i dette, vilde han have faaet det Svar: Det er Det forenede Dampskibsselskab. Er der udgydt noget Blod ved denne Lejlighed i Horsens, kommer det over Direktør Brandts Hoved. Det er Det forenede Dampskibsselskab, der er Skyld i al den Strid og Kamp, der har været om dette Spørgsmaal, fordi der fra Det forenede Dampskibsselskabs Side er fremsat denne brutale Fordring: I maa ikke være Medlemmer af jeres Fagorganisationer. De Fagorganisationer, hvorom I have kæmpet i saa mange Aar, som I støtte jer til, som I anse for jert eneste og bedste Værn over for Kapitalismen, dem skulle I træde ud af, hvis I ville tjene jert Brød hos os. Som sagt, havde det ærede Medlem gjort sig det ganske simple Spørgsmaal, saa vilde han have set, at alt det Blod, der er udgydt der, kommer over Direktør Brandt og Det forenede Dampskibsselskab. Det er dem, der ere Skyld i det hele Postyr. At det saa ved saadanne Lejligheder kan komme til at gaa varmt til, kan jeg saa godt forstaa. Naar Lidenskaberne komme i Bevægelse, ved man ikke altid, hvor det styrer hen. Det samme har jo ogsaa været Tilfældet inden for Venstre, der var en Tid, hvor det gik hedt til i Venstres politiske Kamp. Tænk f. Eks. paa Berg, Noes og Nielsen, disse Folk, der bleve straffede, eller tænk paa, naar Venstre truede med Rifferne eller truede med, at den røde Hane skulde gale ud over alle Herregaardene. Se, det var stærke Ord og stærke Udtalelser, ganske vist stærkere,